

DIOSCORIDIS

proximè oppidum quod Plagiopolis dicitur. Vocatur autem & locus & amnis Gagas, in cuius faucibus ij lapides inueniuntur.

Lapis thracias. Ca. CXLVII.

LAPIS thracias dictus, nascitur in flumine quodam Scytiæ, cui Ponto nomen est. Vis ei gagatæ. Traditur aqua accèdi, & oleo restingui: quod in bitumine accidit.

Magnes. Cap. CXLVIII.

Magnes lapis optimus est, qui ferrum faciliè trahit, colore ad coeruleum vergente, densus, nec admodum grauis. Datur cum aqua mulla, triū obolorum pondere, vt crassos humores eliciat. Sūt qui magnetē crematū pro hematite vendāt.

Arabicus. Cap. CXLIX.

Arabicus lapis maculoso ebori similis. Is tritus illitu hæmorrhoidas exiccat: eius cinis dentificio optimus.

Galactites. Cap. CL.

Galactites appellatur, quòd lacteum succum refudet: cinerei tamen est coloris, ac gustu dulcis. Ad oculorū fluxiones & vlcera cōueniēter illinitur. Oportet autem in aqua tritū, pyxide

ἔστι δὲ πηλοῦς τῆς λεζοῦδος παλαιότητος, καλεῖται δὲ ὁ τόπος ἢ ὁ ποταμὸς γάγας, παρ' οὗ τῶ σόματι εὐρίσκονται οὗτοι οἱ λίθοι.

Πρὶ Θρακίᾳ λίθος. Κεφ. ρμζ'. 5

Ο δὲ λεζοῦδος θρακίας, γινώσκειται μὲν ἐν σκυθίᾳ, ἐν ποταμῷ τῷ λεζοῦδῳ ποταμῷ. Διότι αὐτὰ τῷ γαγάτῃ, ἵσταιται δὲ ἐκ καίεσθαι μὲν αὐτὸ ὕδατι, σβέννυσθαι δὲ ὑπο ἑλάνῃ· ὅθεν καὶ τῆς ἀπὸ ἀλγῆ γίνεται.

Πρὶ Μαγνήτι λίθος. Κεφ. ρμδ'. 10

Τὸ δὲ μαγνήτι λίθου αἰετὸς ὅταν ὁ τ' σίδηρον ἐν χειρὶ ἔλκων καὶ τὴν χεῖρα κυνίζων, πυκνὸς τε καὶ ἐκ αἰσθῆσιν βαρὺς. Διότι αὐτὸ δὲ ἔχει πάχος ἀγῶν, διδύμου μὲν μελινράτι πειρωθῆναι βάρους ἐννοεῖται τῶτον καίοντες ἀντὶ αἰματίτι πηλοῦς σκίου.

Πρὶ Ἀραβίᾳ λίθος. Κεφ. ρμθ'. 20

Ο δὲ ἀραβικὸς λεζοῦδος λίθος ὅμοιος ἐλέφαντος πηλοῦς. ὅθεν καὶ αἰματὶτι αἰματὶτι ἀποξηραίνει ὁδόντων δὲ συμψύμα γίνεται χαυδεῖς.

Πρὶ γαλακίτι λίθος. Κεφ. ρν'. 25

Ο γ' γαλακίτις ὀνόμασαι, ἀπὸ τῆς γαλακίτιος ἀνέναι. ἔστι μὲν τοῦ δόλωτος ἐν τῷ ποταμῷ, γλυκὺς πρὸς τὸ γινώσκειν αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ ὁφθαλμῶν ῥεύματι καὶ ἑλκὶ ἐν χεῖρὶ ὁμῶς· δεῖ γ' βίβαντες αὐτὸ ὕδατι ἀποτί-

π ἀποτίθειται ἐν πυρίδι μαλὶ-
δην δὲ τὸ πρὸς αὐτὸ καλλωδῆς.

Πρὶ Μελίτιτις λίθου. Κεφ. ρηδ'.

Ο δὲ μελίτιτις καὶ πάλιν ἐοι-
κελὶ γαλακτίτι· διαφέρειν ἐν ἴσ-
5 γλυκύτητι· ἀνέναντι γὰρ ὅτι
δὲ πρὸς αὐτὸ γαλακτίτις.

Πρὶ Μορόχθου λίθου. Κεφ. ρηβ'.

Λίθος μόρος χθός, ὃν ἐννοῖ γα-
λαξίαν ἢ λευκορραφίδα ἐκάλει-
σαν, ἐν ἀγρόπῳ γινώσκται· καὶ
10 οἱ ὀδοποιοὶ πρὸς κούκωσιν τῇ
ἰματίων χρώσονται μαλακῶ καὶ
εὐανέτρω ὄντι. δοκεῖ δὲ παρεμ-
πλάσσειν, ἀρμύζων ἐπὶ αἵμα-
τοεικῶν, καὶ κοιλιακῶν, καὶ κύ-
σειων ἀλγύματα συνὺδαπιν πινό-
15 μενος· καὶ βοῖκαὶς ὁμοίως, καὶ ἐν
πρὸς δέματι. εἰς τε τὰ μαλακῶ
ὁφθαλμικῶ μίγνυται· πλεονεξίαν
κοιλώματα, καὶ βούματα ἰσχυροῖ.
συνὺ δὲ κινωτῇ ἀναλκωδεῖς τὰ
πρὸς φρεσὶ τῶν ἐλκῶν ἀπουλοῖ.

20 Πρὶ Αλαβαστρίτις λίθου.

Κεφ. ρηγ'.

Λίθος ἀλαβαστρίτις ὁ καλού-
μενος ὄνυξ, ἀναλκωδεῖς κεκαυμέ-
νος ῥητινῇ πύσῃ, διαφύκει σκλη-
ρίας· τοῦ μάρτυρος ἢ ἀλγύματα μα-
35 τὰ κινωτῆς παρεργεῖ, σέλλει δὲ
καὶ οὐλα.

Πρὶ Θυίτις λίθου. Κεφ. ρηδ'.

Λίθος ὁ καλούμενος θυίτις, γινώσ-
ται μὲν ἐν τῇ αἰθιοπείᾳ· εἰς τὸ
χλωρός, ἀσπίδων ἐν δὲ τῷ ἀνέ-
25

pyxide plúbea recondere, pro-
pter vim glutini: qđ ei obheret.

Melitites. Cap. CLI.

Melitites omnia galactitē si-
milis hoc tantū interest, qđ dul-
ciorem succum remittit. Eius-
dem vt galactites effectus.

Morochthus. Cap. CLII.

Morochthus lapis, quē aliqui
galaxiā, aut leucographida vo-
cauerunt, in Ægypto nascitur:
quo, vtpote molli, & facilē li-
quescere, linteones dealbandis
vestibus vtiūtur. Spiracula cor-
poris obstruere videtur, cōue-
niēs iis qđ sanguinē expuñt, & ce-
liacis, & vesicā dolorib⁹, cū a-
qua potus: itidē fluxionib⁹ vul-
uæ, & impositi⁹ velleri. Mollib⁹
oculorū collyriismisi ē: explet
enī cauā, atq; delachrymatōdes
fistit. Idē cerato exceptus, vlce-
ra qđ sūt in teneris partib⁹ cor-
poris, ad cicatricem perducit.

Alabastrites. Cap. CLIII.

Alabastrites vocatus onyx,
crematus, resina aut pice assū-
pta duritias discutit: stomachi
dolores cum cerato leuat, &
gingiuas comprimit.

Thyites. Cap. CLIII.

Lapis nomine thyites, in Æ-
thiopia gignit, subuiridi colore
iaspidē imitatus: cum diluitur
tamen

DIOSCORIDIS

tamen lacteum succum red-
dit. Vehementer mordet: tene-
bras, quæ pupillis obuerfantur,
expurgat.

Lapis iudaicus. Cap. CLV.

Iudaicus lapis in Iudæa nasci-
tur, glâdis effigie, câdidus, scita
admodû cōfiguratione, lineis
æqualiter inter se, distantibus
quasi industria detornatis: solu-
tus nullâ qualitâ manifestam
gustui repræsentat. Potest cice-
ris magnitudine tritus ad cotê,
vt collyriû, cum calidæ aquæ
cyathis tribus, potu difficulta-
ti vrinæ auxiliari, & calculos in
vesica comminuere.

Amiantus. Cap. CLVI.

AM IANTVS lapis in
Cypro nascitur, scisso alumi-
ni similis: quo, vtpote flexi-
li, telas & vela tantum specta-
culi gratia texunt, quæ igni-
bus iniecta ardêt quidem, sed
flammis inuicta splendida
exiunt.

Sapphirus. Cap. CLVII

S APPHIRVS lapis, per-
cussis à scorpione, potu pro-
desse existimatur. Contra in-
testinas exulcerationes bibi-
tur. Excreſcentia in oculis, v-
uâsque & pustulas inhibet, &
ruptas membranas cogit.

Méphites

σαι, γαλακτώδης φαινόμενος,
ἀναδάκνον σφοδρῶς. Διὸ αὖτις
δὲ ἔχει ἀποκαταρπικὴν τῇ τῆς
κόρης ἐπισκοπῇ.

Πρὶ Ἰουδαϊκῆς λίθου. Κεφ. ρνθ.

Ο δὲ Ἰουδαϊκὸς λίθος Ἰου-
δαίᾳ μὲν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τῷ γὰρ
ματρί βαλανοειδὲς, λευκός, ὕψυ-
διμος ἰσχυρὸς, ἔχων καὶ γραμμὰς
παρὰλληλοῖς, ὡς ἀπὸ τέρνου ἀ-
νιμέμενος δ' ὅταν ἀπὸ τοῦ γα-
λακτώδους διεδῇ ὡς κολλύριον ἐπὶ
ἀκρότης τοῦ ὕδατος θερμοῦ καὶ
τοῖς τοῖσι καὶ περὶ δύστυχους
βοηθεῖν, καὶ τὸν ἐν κύστει λίθον
δρῦν.

Πρὶ Ἀμιάντου λίθου. Κεφ. ρνς. ις

Λίθος ἀμιάντος Ἰνδοῖσι μὲν
ἐν κύπρῳ, συπληρεῖα ὁμοῦ ἐσκέ-
ον ἐργαζόμενοι ὑφάσματα πε-
σον ἐξ αὐτοῦ ὄντος ἱμαστώδους
πρὸς θέαν, ἀβληθέντα εἰς πῦρ
φλογισθῶντα λαμβανόμενα δὲ
ἐξέρχονται μετὰ ταχυτάτην.

Πρὶ Σαφείρου λίθου.

Κεφ. ρνζ.

Λίθος σάφειρος δοκεῖ ὁφε-
λεῖν σκορπιόπληκτους πνιόμενους·
πίνεται δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἐλ-
κώσεσι, καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς δὲ ὕδατος, καὶ σα-
φυλώματα, καὶ φλυκτῆρας ἐλ-
λει, καὶ τὰς ῥιτίδας τῶν ὑμῶν
συνάγει.

Πρὶ

Πρὶ Μεμφίτου λίθου.

Κεφ. ρη'.
 Αἶθος μεμφίτης εὐείσκειται ἐν

αἰγύπτῳ κατὰ μέμφιν, ἔχον ἡ-
 φίδιον μέγαθος, λιπαρὸς καὶ ποι-
 κίλος. ὁτος ἴσκειται κατὰ χροθεὶς
 λείας ἐπὶ τῶν μελλόντων τέλει-
 σται ἢ καίενται τόπων, ἀνομιήσων
 ἀκρίδων ἐπιφύεσιν.

Πρὶ Σελινίτης λίθου. Κεφ. ρνθ'.

- Αἶθος σελινίτης, ὃν πῖνες ὁ-
 10 φροσέλιων ἐκάλεισαν διὰ τὸ εὐ-
 εἰσκεισθαι αὐτὸν νυκτὸς μεσὸν ἐν
 τῇ πῖς σελήνης παραυξήσει. Ἰου-
 νῶται δὲ ἐν ἀραβίᾳ, λευκός, δι-
 αυγής, κῆφος. τὸτον ὑπερῶσαν-
 15 τες, διδύσας πόμα ἐπληπτικοῖς.
 καὶ ἀντὶ φυλακτικίου δὲ παλαιά-
 ματι αὐτῶν αἱ γυναῖκες χρῶνται.
 δοκεῖ δὲ καὶ δένδρεσι παρὰ δέ-
 σεῖς, καρποφόρος εἶναι.

Πρὶ ἰάσπιδος λίθου. Κεφ. ρξ'.

- Αἶθος ἰάσπιδος, ὃ μὲν πρὸς
 20 σμαραγδίζων· ὃ δὲ κρυσταλλώ-
 δης, ῥοικός φλέγματι· ὃ δὲ ἀερί-
 ζων· ὃ δὲ χαρνίς, ὡς παρὰ κα-
 πτισμένους· ὃ δὲ πρὸς καὶ διαφύσεις
 ἔχων διαλευκός, καὶ ἀποστειλέ-
 σαι ἀσύνετος καλλύδρος· ὃ δὲ πρὸς
 25 τερβινθίζων λέγεται· καλὰν ἰο-
 χρώματι παρὰ μοῖστος λέγον-
 ται δὲ πάντες εἶναι φυλα-
 κτήρια παλαιά καὶ ὁ-
 κυτώματα μετὰ πε-
 ρεῖα πτόμα.

Πρὶ

Lapis Memphites.

Cap. CLVIII.

Memphites in Aegypto iuxta
 Memphin inuenitur, calculorū
 magnitudine, pinguis, versico-
 lor. Tradunt trito & illito, quæ
 vrenda aut secanda sunt, sine
 periculo obstupefcere, ita vt
 non sentiant cruciatum.

Lapis Selenites. Ca. CLIX.

Selenites lapis, quem aliqui
 aphroselenon appellarūt, quo-
 niā noctu inuenitur lunæ ima-
 ginē reddere, quæ cum ea qui-
 dem augetur & decrefcit. Na-
 fcitur in Arabia, candidus, tras-
 lucens, leuis, Huius ramēta co-
 mitialibus in potu dari iubēt.
 Eo ceu gestamine ad amuleta
 mulieres vtunt. Arbores adalli-
 gato eodē frugiferæ reddūtur.

Lapis Iaspidis. Ca. CLXXX.

Iaspidū quædā smaragdū imi-
 tatur, alia cryftallū, colore simi-
 lis pituitæ: alia nō dissimilis æ-
 ri, ob id vocat ærizufa: alia ve-
 luti fumo infecta, q̄ capnias ex
 argumēto vocat: quædā lineis
 albis & resplendētibus præcia
 gitur. Asyrios appellata: alia
 terebinthinæ similis, q̄ terebin-
 thizufa dicitur: alia colore cal-
 laida gémā æmulatur. Omnes
 amuleta esse tradūtur, & acce-
 lerare partū femorib⁹ appēt.
 Actites.

DIOSCORIDIS

Aëtites. Cap. CLXI.

Aëtites lapis est veluti prægnans, cum quatitur, alio invtero sonante. Grauidis continet partus, cum lubricæ sunt vulvæ & parum tenaces, finifro brachio adalligatus: sed parturiētibus è brachio amoveatur, & feminibus alligetur, vt sine doloribus pariant. Furērem deprehendit, si quis in panē conditum offerat: fur enim mansum deuorare non poterit. Quinetiam concoctus, furērem coarguit: quippe decocta cum eo, deuorare non poterit. Tritus, & cerato exce-

ptus, cyprino, aut gleucino, aut alio excalcaciente, comitiales magnificè inuat.

Lapis ophites. Cap. CLXII.

Ophita genera multa: quidā pōderosus & niger: alter cinereo colore spectatur, pūctis distinctus: tertius lineis quibusdā cādidis intercinctus est. Omnes alligati contrā capitis dolores, & serpentiiū ictus p̄sunt. Ferūtur q̄ lineas habent, lethargo, & capitis dolorib⁹ auxiliari.

Lapides qui in spongiis inueniuntur. Ca. CLXIII.

Lapides in spongiis inueniuntur, qui vesicæ calculos rumpunt,

Πρὶ Αετίτης λίθου. Κεφ. ρξϛ.

Αετίτης λίθος ὁ ἐν τῷ κινεῖσθαι ἤχον ἀποτελεῖν, ὡς ἐτέρευ ἐγκύμων λίθος ὡς ἀρ' ἔχον. κατὰ τὸν ἐμβρύων ἐστὶν, ὅταν ἐλιδιθῇ αὐτῷ αἱ μήτρας, πλεοναπτόμενος ἀεὶ ἐστὶν βραχίονι· ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῷ ἀποτέλει, ἄρας ἐκ τῷ βραχίονος, περὶ αὐτὴν τῷ μηρῷ, καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων τέλει. ἔστι δ' κλεπτελέγχος, εἰ ἐπιθεῖν τις εἰς τὸ παροσφράδιον ἀφ' οὗ τὸ κλέψας τοὺς ἀν' ἐμνησθῇ. 10
ὅτι καὶ συνεφόμος ὁ αετίτης τοῖς ἐδέσμασι, κλεπτελέγχος γίνεσθαι οὗ γὰρ διωθήσθαι κλέψας κατὰ πῖναι τὰ συνεφόμα αὐτῷ. λήθω δὲ δὲ καὶ ἀναλαμβανόμενος κηρωτῇ σκευ 15
αθεῖσθαι διὰ κυτρίνου ἢ γλευκίνου ἢ πνός ἐτέρου τῶν θερμαίνοντων, οἷνινησι μεγάλως ἐπιληπτικὸς.

Πρὶ Οφίτης λίθου. Κεφ. ρξϛβ.

Λίθος ὀφίτης ὁ μόνος τις ἐστὶ βαρύς, καὶ μέλας· ὁ δὲ, ἀποδοξάμενος τὸ 20
χρῶμα καὶ κατεστῆκεν ὁ δὲ τις γραμμὰς ἔχων λευκὰς. παύτως δ' ἐν γραμμῶσι πλεοναπτόμενος ἐπὶ ἐπιρρόντων καὶ κεφαλαιούτων. ὁ δὲ τὰς γραμμὰς ἔχων, ἰδίως ἰσχυρίζεται λιθοτάρχη, καὶ κεφαλαιού 25
γίαις βοηθεῖν.

Πρὶ τῶν ἐν τοῖς σπῆγγις λίθων. Κεφ. ρξϛγ.

Λίθοι οἱ ἐν τοῖς σπῆγγις εὐεστοίμενοι, σὺν οἷνι περὶ τὸν 30

ἔστιν ἐν κώσῃ λίθους θρύψαντες.

Πρὶ Λιθοκόλλης. Κεφ. ρξδ'.

Ἡ δὲ λιθοκόλλα μύμα οὖ-
σαι μαρμαρίου ἢ λίθου παλίου
καὶ ταυρεκόλλης. διύεται διὰ
μυλωτῆδος πεπυρωμένης, τεί-
χας ἀνακολλᾷν τὰς ἐν ὀφθαλ-
μοῖς.

Πρὶ ὀφθαλμίου λίθου. Κεφ. ρξε'.

Λίθος ὀφθαλμίου ὁμοίος ὅστιν
ὀφθαλμῷ παλαιώδης καὶ εὐχρηστος,
ἢ ὅ ῥ' ὦνται αὐτῇ κωστήρεως περὶ
10 τοῦ χῶν ἄσπον αἰ γυναικός. ἔχει
δὲ καὶ μετὰ μέλιτι πινόμενος συν-
οῖν < α. παλῆδος. διούνη δὲ <
βάρεις ἐὰν πίνῃ τις ἐφ' ἡμέρας
δ'. μετὰ τὴν ἀφελθόν, ἀσπλην-
15 ῖαν ποιεῖ. συν μέλιτι δὲ ὁπι-
πτόμενος, φλεγμαίνοντας μαστῆς
πάρρησται καὶ νομάς ἱσησι.

Πρὶ Σμύρειδος.

Κεφ. ρξς'.

Σμύρις λίθος ὅστιν, ἢ τὰς Ἰν-
20 δους οἱ δακτυλογόφοι σπλήνους,
χρηστέμενός ἐστι σπλήνας καὶ χυσι-
κά. καὶ περὶ οὐλῶν παλαιῶν καὶ ὀ-
δόντων σπλήν.

Πρὶ Ἀμμου.

Κεφ. ρξζ'.

Ἀμμος ἢ παρὰ τοῖς ἀγριοῖς
πυρῶδες ἐστὶ. ὡς δὲ ἔλεγε, ἐξ ἡμέ-
ζει τὰ ὑδαρώδη σώματα πε-
χωρῶμενα δὲ χα κεφαλῆς. φώ-
γνυται δὲ καὶ εἰς τὰς ξηρὰς πυ-
είας ἀντὶ τοῦ χυμοῦ ἢ ἀλῶν.

Πρὶ

rumpunt, in vino potit.

Lithocolla. Ca. CLXIII.

Lithocolla glutinum, quo la-
pides coniunguntur: conflatur
autem ex marmore, lapide Pa-
rio, & taurino glutine. Potest
candēte specillo admotū, in eo
modos oculis pilos replicare.

Ostracites. Cap. CLXV.

Ostracites testæ similitudinē
habet, crustosus, & in lamina
fissilis, quo mulieres ad detra-
hēdos pilos, pro punice utun-
tur. Menses drachmæ pondere
potus ex vino sistit. Si quatuor
dieb' à purgatione bibatur si-
cilici pōdere, foeminis præstat
ne concipiant. Cum melle au-
tem imposit', mammæ inflama-
tiones lenit, & nomas
cohibet.

Smyris. Cap. CLXVI.

Smyris lapis est, quo annula-
rij sculptores lapides expurgāt
ad erodendū & vrendū utilis:
gingivis, quas humor vexat, p-
d. st. dentifricio cōmendatur,

Arena ex littoribus.

Cap. CLXVII.

A R E N A è littoribus fo-
le seruefacta, hydropicorum
tumores exugit, si capitē-
nus, in ea obruantur. Torri-
folet ad aridos fotus, pro milio
aut sale.

R Naxia

DIOSCORIDIS

Naxi^æ cote. Cap. CLXVIII.

E cote Naxia, quod ex acue-
do ferro deterit, illitū alopeci-
as ad pilū reducitur: virginū mā-
mas cohibet, nec īcrescere pati-
tū. potū ex aceto, lienē absumit,
& comitialibus prodest.

Geodes. Cap. CLXIX.

Geodes lapis, adstringit, fic-
cat, caligines oculorum discuti-
t. Illitus autem ex aqua, tes-
tium mammarūque inflama-
tiones sedat.

Terra. Cap. CLXX.

Omnis terra ad medēdi vsum
recepta, summā & primā vim
habet refrigerandi, meatūsque
obducēdi, occludēdiq; sed spe-
cie distat, cū alia adiūctis qui-
busdam ad alia sit vtilis.

Eretriades. Cap. CLXXI.

Eretriades duæ sunt, vna ve-
hementer alba est, altera ci-
nericia. Optima habetur ad ci-
nereum colorem vergēs, per-
quā mollis, quæ si per æra-
menta tractum ducatur, line-
am violaceam refert. Lauatur
vt cerusa, aut hunc in modum.
Teritur seorsum, & cum aqua,
& vbi pessum ierit, humor le-
niter excolatur: ficcata solib⁹,
iterum teritur interdū, adie-
cta aqua, vt vespere confidat:
antelucanis colo excernitur,
&

Πρὶ Ακόντος. Κεφ. ρξβ.

Ακόντος ραξίας τὸ ἀπὸ τεῖμμα
πρὸς αὐτὴν ἀκονήεντος στήρυα
ἐλχιδέν, ἀλωπεκίας τοιχοῖ. καὶ
μαστὺς παρδένων καλύει αὐξάν-
σαι ποδὲν δὲ μετ' ὅξους, σπληνὰς
τῆς καὶ ἐπληπτικὸς ὠφελεί.

Πρὶ Λίθου γεώδους. Κεφ. ρξβ.

Λίθος γεώδους εὔφει, ξηραίνει,
ἀποκαθαίρει τὰ ἐπισποτυώτα
τοῖς ὀφθαλμοῖς. κατὰ χροιδέισα
δὲ μὲθ' ὕδατος, μαστὺν καὶ ὀρχων
παύει φλεγμονάς.

Πρὶ γῆς. Κεφ. ρθ.

Γῆ πάσα ἢ πῖπτοι εἰς ἱατρει-
κὴν χρῆσιν, τὴν μὲν ἀνωπύτω
διώσκειν ἔχει ψύχουσαν καὶ πα-
ρεμπλάπτουσαν κατ' εἶδος δὲ
διαφέρει, ἄλλης εἰς ἄλλα μετὰ
πινος σκευασίας χρησιμεύουσας.

Πρὶ Ἐρεβιδάδος γῆς. Κεφ. ρθ.

Γῆς Ἐρεβιδάδος γῆς, ἢ μὲν ὅστι
λευκὴ ἐπὶ τὰ μέγας, ἢ δὲ, σποδοῖ
δύς. ἀείρει τὴν ἀφ' ἧς καὶ τῇ χροῖ
σποδίζουσι καὶ μαλακὴ ὤσαν, σφόδ-
ρὰ χαλκώμαλα ἐλευθερεῖται γράμ-
μῶν ἰσθμὶ ἀποφρεσμένων. πλωέ-
ται δὲ ὡς ψιμμίθιον ἢ ἔπω λεά-
νας αὐτὴν ὅσον ἂν θέλῃς κατ' εἶ-
αν τὴ καὶ σὺν ὕδατι ἔασον κατὰ
ἐλῶσαι, εἴτα τὸ μὲν ὑγρὸν ἐλαφρῶς
ἀπὸ θησον· τὴν δὲ γῆν δὲ ἡλίῳ
ξηράνας, πάλιν βίβει ἐπὶ ἡμέρας
ἐπὶ δύς ὕδατος, σπέρμας ἢ εἰσάσας ὕ-
ποστῆναι, πρὶ τ' ὀρθρον ἀπὸ θησον,
καὶ

&

καὶ

ἡ κεάντας ἐν ἡλίῳ ῥοχίσκους ἀνά-
 πλάττει ὡς δυνάτον. ἐπεὶ δὲ καὶ
 ἐπιημένος χρεῖα ὑπάρχει λα-
 βὼν ἐρεβην διαμακρόθῃ τ' ἡσ δὲ
 εἰς ἀγρὶ εἶον καραμεύειν κατὰ τ' ῥημ
 5 ῥόδον, πωμάτους τὲ τὸ σόμα. ὅππ
 μελῶς, ἐνθες εἰς διαπύρους ἀνθρα-
 κας, καὶ ῥίπι' εἰς σινεχῶς. * ὅτε δὲ ἡ
 ἀποδὸς ἀνταλωθῇ ἥτοι ἀρῶδης
 μαλλον ῥήνῃ) τ' χροῶν, ἀνελόμε-
 νος ἀπόδου. Διῶαμιν δὲ ἔχει ἐν
 10 πικνὴν καὶ ψυκτικὴν, κούφως μα-
 λακτικὴν καὶ κοιλωμάτων παλινω-
 πικλῶν, καὶ ἐν αἵμων κολλητικῶν.

Περὶ Σαμίας γῆς. Κεφ. ροβ'.

Τῆς δὲ σαμίας γῆς τ' ἄραν λευ-
 κὴν περικριτόν, καὶ ἐλαφρὴν, καὶ ἐν
 15 τῷ θίγειν τὴν γλῶσσαν, κρατου-
 μένην ἐρεχκόλως, ἐπὶ τὲ εὐχολον
 καὶ μαλακὴν καὶ εὐδρυεῖν, οἷα ἐστὶν
 λῶ πνες κολλυβίων καλῶσιν. ἔστι
 ἡδ' αὐτῆς δύο εἴδη, τὸ τὲ περικρι-
 μένον, καὶ ὁ καλὸς κῶρος ἀπὸ τοῦ παλα-
 20 κῶδης ὧν καὶ πυκνός, ὡς ἀκόννη.
 Διῶαμιν δὲ ἔχει καὶ χαλῶσιν καὶ
 πικλῶσιν ἐμφερῆ ἐρετεράδι. ἴσησι δὲ
 αἱ ματὸς ἀναγωγῶν, καὶ ῥοί καὶ
 δίδονται γυνάξει σὺν βαλαντοῖς.
 καὶ ὄρεσιν καὶ ματῶν φλεγμονὰς
 25 κατὰ χροῖσιν σὺν ὕδατι καὶ ῥο-
 δίνῳ παύσειται καὶ ἰδρωτάς, καὶ
 θηροδύκτους καὶ θηροδύκτους ἀρῇ
 γαί σὺν ὕδατι πρηνῶν.

Περὶ τ' ἐν σάμῳ λίθου. Κεφ. ρογ'.

Ἡ ῥοίσκειται δὲ πρὸς ἐν τῇ σαμίᾳ
 γῇ

& demum in sole trita, si fieri
 potest, digeritur in pastillos.
 Quod si tosta desideretur, pa-
 stili magnitudine ciceris in fi-
 stile perforatū cōiiciunt, oreq;
 vasis diligēter obturato, supra
 carbonēs candētes cōtinenter
 follibus perfīātur: vbi verò ci-
 nis in fauillas se conuertit, aut
 aëreum colorē cōtrahit, exēpti
 recondūtur. Vim habet adstrin-
 gentē, & refrigeratoriā, leuiter
 mollientē: caua explet, & san-
 guinolenta congelinat.

Terra Samia. Cap. CLXXII.

Samia praefertur cādida, le-
 uis, tangēti linguā glutinis mo-
 do adhārescēs, mollis, succosa,
 friabilis: cuiusmodi est quā ali-
 qui collyrion vocāt. Duę enim
 species eius: vnā, antē diximus:
 altera alter appellatur, crusta-
 cea, & cotis modo prādensā.
 Vritur ac lauātur vt eretria, vim-
 que consimilē habet: sanguinis
 reiectionēs sistit, & foeminis flu-
 xione vuluę laborātibus, cum
 flore syuestris punice daf. Tes-
 tium & māmārū inflāmatio-
 nes, illita ex rosaceo & aqua,
 refrigerat: sudores arcet: cōtra
 serpentium morsus & venena,
 pota ex aqua auxiliatur.

Lapis Samius. Ca. CLXXIII.

Samius lapis, in Samia terra

R. ij inue-

DIOSCORIDIS

inuenitur, quo artifices vtun-
tur poliendo auro, vt resplen-
deat. Probatur candore, & du-
ritia. Vis ei adstrictoria, & re-
frigerans: prodest stomachicis
potus: sensus hebetat: verum
ad fluxiones oculorum & vl-
cera, cum lacte efficax est: par-
tus, vt tradunt, adligatus ac-
celerat, & conceptus foemina-
rum custodit.

Terra chia. Cap. CLXXIII.

Chia eligi debet candida,
vergens ad cinereum, Samia
similis: est autem crustosa, al-
baque, sed fictitiis formis diffe-
rens. Vis eadem quæ & Samis,
extēdit faciem, & erugat, atq;
splendidā reddit: colorē in fa-
cie & corpore toto cōmēdat:
in balneis pro nitro deterget.

Terra Selinusia.

Cap. CLXXV.

E A D E M præstat Selinu-
sia: maximè laudatur, quæ ve-
hementer resplendet, candida,
friabilis, & humore dilui ce-
lerrima.

Cimolia. Cap. CLXXVI.

Cimolix duo genera, candi-
da, & ad purpureum inclinās.
Optima existimatur, quæ in-
natam habet pinguitudinem,
tactūque frigida sentitur. Vtra-
que aceto diluta, parotidas,

γῆ λίθος, ἥ οἱ χρυσοῦχοι χρῶν-
ται πρὸς τὸ λευκῆν καὶ σιλευῖν.
διαφέρει δὲ ὁ λευκὸς καὶ ἡ σιλευῖς.
Διῶαμιν δὲ ἔχει συγπικνῶν,
συγκπνῶν ὁ φειδὼν τρομαχκοῦς
ἐν ποτῶν ἀμειλιπικνῶ τοῖς αἰ-
σθητικοῖς· ποιεῖ πρὸς τὰ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς βῆματα καὶ ἔλκη συν-
τάλακτι· δοκεῖ δὲ καὶ ὁ κυττόκοις
εἶναι καὶ φυλακτῆριος τῶν συν-
ληφικῶν περὶ ἀποδόμους.

Πρὶς χίας γῆς. Κεφ. ροδ. 10
καὶ τῆς χίας ὅ ἡ λευκὴ καὶ ἡ πο-
τερον παρὰ ληπτόν, καὶ τῆς samia
ἐμφερὲς παλαιώδης δὲ ὅτι καὶ λευ-
κὴ, τοῖς ὅ χίμασι τῆ ἀναπλάσε-
ως διαφέρει. Διῶαμιν ὅ ἡ χίς τῆ
αὐτῆς τῆς samia: τεταυρὸν ὅ καὶ σι-
λευῖς ἐπὶ δὲ εὐχρῆν τὸ πρὸς σπον-
χὰ ὅλον τὸ σῶμα ἀποτρίλει σμή-
χει δὲ ἀντὶ νύκτι ἐν βαλανείῳ.

Πρὶς Selinosis.

Κεφ. ροδ.

Τὰ αὐτὰ δὲ ποιεῖ καὶ ἡ seli-
nosis γῆ· αἰεῖσι δὲ ὅτιν ἡ ἄραν
σίλευστα καὶ λευκὴ, εὐεργετικὴ δὲ
καὶ παρὰ τὴν ἄραν χυλικὴν ἐπει-
δαὺ ὑγρὴν λάβει.

Πρὶς Cimolias γῆς. Κεφ. ροδ.

Τῆς δὲ cimolias ἡ μὲν ὅτι 25
λευκὴ καὶ ὅ ἐμπύρροτος καὶ λιπαρὴ
ἀντὶ τὸ ἐμφύλον κακίην, πρὸς
τὴν ἀφύλιν κατὰ τὴν χρῆσιν, ἢν αἰ-
σιν ἡ γῆ τὸν. ἐχέτεραι δὲ διαφο-
ρεῖσιν ὅτιν δεινῶν, παρὰ τὴν δὲ
&

καὶ τὰ ἄλλα φύματα· πρὸς τὸ
 πυνέχων τα πυνύσιν ἐπιχειρόμε-
 ναι παρὰ χεῖμα, ὥς τὸ ἀφελικαί-
 νων τα διατηρεῖν τὰ πεπονθότα
 μέρη· κατὰ τὴν ἑλλοισι δὲ καὶ διδύ-
 5 μων σκληρίας καὶ φλεγμονὰς καὶ
 πρὸ ὅλων τὸ σῶμα· ἐπὶ δὲ ἐρυσι-
 πέλασιν ἐκίστανται. καὶ δόλου δὲ
 πολύχρηστοι εἰσὶν αἱ γυνήσιν ἐὰν
 μὴ νόδοι παρελαμβάνονται.

Πρὶ Πιγίτιδος γυν. Κεφ. ροζ'.

10 Η δὲ λεγομένη πιγίτις γυν. τῇ
 γυν. ὁμοίως πρὸς τὴν ἐρετρίδα, ἐστὶ
 δὲ ἀδρόβαλος· ἡλικία πρὸς
 τὰς τῶν χειρῶν ἐπιβολὰς· τῇ τε
 γλώσσῃ μάστιγα κολλᾷ· ὡς ἐκ-
 κρεμάσθαι. διώκειν δὲ τὴν ἀν-
 15 τὴν ἔχει τῇ χιμωλίᾳ, βραχὺ τῆς
 ἐντονίας ὡς ἐρετρίδα τὴν αὐτὴν ἀντὶ
 ἐρετρίδος πρὸς τὰς παρὰ σκιοισι.

Πρὶ Οσράκων. Κεφ. ροή.

Οσράκα δὲ τὰ ἐξ ἰπνῶν τὰ λίαν
 κατὰ πλάτος, ἐξαρρωπικὰ· ὅθεν ἐπιχει-
 20 ῶντα σὺν ὅξει, κνηστὺς καὶ ἐξαν-
 δύματα ἱάται, καὶ ποδαγκοὺς
 ὡφελὲς ἀνακνηστὲντα τὴν κνηστὴν
 χροιάδας διαφορεῖ.

Πρὶ τῆς ἐκ τῶν χαμίνων
 γυν. Κεφ. ροθ'.

25 Καὶ ἡ ἐκ τῶν χαμίνων δὲ κατὰ
 πλάτος γυν. αὐτὴν ἀντὴν ἔχει
 διώκειν τοῖς ὁσράκοις.

Πρὶ Μελίας γυν. Κεφ. ρπ'.

Η δὲ μελία τὸ μὲν χεῖρον καὶ ἀντὶ
 ὅθεν ἐμφερὲς ἐρετρίδα τῇ σποδο-
 30 ρῇ

& alia tubercula discutit: am-
 busta igni, si statim cimolia
 oblinantur, pustulas non sen-
 tient: testii duritias, & totius
 corporis collectiões cohibet:
 igni sacro imponitur. In sum-
 ma, vtraque multum in me-
 dicina commendatur, si in-
 corruptæ originis nec spuria
 assumatur.

Pnigitis. Cap. CLXXVII.

QVÆ pnigitis dicitur, colo-
 re ferè eretriæ similis est, gran-
 dioribus tatum glebis: manum
 si quis admoueat, refrigerabit:
 tactu linguæ, vsque ad eod glutinosa, ut pensilis hæreat. Cui
 effectus idem qui cimoliæ, pau-
 lō tamen infirmior. Hæc aliqui
 pro eretriade vendunt.

Testa fornacea. Cap. clxxviii.

Fornacæ testæ vehementer
 tostæ, crustas vlceribus obdu-
 cunt: quare prurigini & papu-
 larum eruptionibus medetur,
 Podagricis p̄sunt: strumas dis-
 cutiunt, cerato exceptæ.

Terra fornacum.

Cap. CLXXIX.

Fornacum terræ, quæ retor-
 rida fuluescit, eiusdem cum te-
 sta effectus.

Melia. Cap. CLXXX.

MELIA COLORE
 cineream eretrium imitatur,

R. iij aspera

DIOSCORIDIS

aspera tactu: ea digitis friata,
derasi pumicis modo crepitat.
Vim habet aluminosa, sed re-
missiusculā, id quod gustu de-
prehēditur: nā modicē linguā
siccat: purum corpus reddit, &
colorem cōmendat: pilos exte-
nuat. vitigines, & lepras ab-
tergit. Piciorib' vsus præbet,
vt colores diutius perennent:
emplastris viridibus, quæ chlo-
ræ dicuntur, efficaciter inferi-
tur. Ex omni Melia terra, & o-
mni alia in vniuersū, eligi de-
bet recens, mollis, non lapido-
sa, friabilis, quæ cum humorem
attigerit, faciliē resoluatur.

Terra ampelitidis.

Cap. CLXXXI.

Ex ampelide terra, quæ phar-
maciis nomine, in Seleucia Sy-
riæ nascitur, laudatur in pri-
mis nigra, piceæ longos car-
bones referens, modicē assu-
losa, æquabili splendore, quæ
detrita, accepto oleo, statim
eliquescit. Vitiosa censetur cā-
dida, & cinerea, quæ in liquorē
non resoluitur. Vim dissipandi
& refrigerandi habet: ad calli-
blephara additur, tingendis ca-
pillis idonea. Vfus eius ad illi-
nēdas vites sub germinationis
tempus, vt pote cum innascent-
es vermiculos enecet.

Fuligo

δὲ ἐν βαρὺς δὲ καὶ παρὰ τὸ μόνον
τοῖς δακτύλοις, ὡς ψιδυσμὸν
ἵνα ἀποτρίβῃ ὁμοίον ἡ γὰρ μένη
κωστήσει. τὴν δὲ διακρίνει ἐν πύριον
δὲς ὅτιν. ἀντιθέτως δὲ μάλλον ὅ
δὴ καὶ διὰ τὴν γένεσιν ἐμφανὲς ἁ-
ναξήσαντες δὲ καὶ τὴν γλῶσσαν πα-
θεῖν. διὰ αὐτὴν δὲ καὶ ἐν τῇ αὐ-
τῇ ἀποτελεῖν τὸ σῶμα λε-
πιδώδες ὅ καὶ τὰς τεύχας καὶ διφθῆ-
ρας καὶ λεπιδώδες σπινθῆρας. χυμὸς δὲ
καὶ ζωοδόχος πρὸς πλείονα πα-
ραμεινὺν χρωμάτων καὶ χλω-
ρῆος διδάμνει συνδρῆν. καὶ ταύ-
της δὲ κοινῶς ἀπάσης γῆς τὸ δρι-
στον ἐν λευκίῳ καὶ περὶ σφατ-
ματικὴν τε καὶ εὐδρυεῖν, καὶ αὐ-
λυτον ὅταν ὑγροῦ διῇ.

Πρὶ ἀμπελίτιδος γῆς. Κεφ. ραδ.
Τῆς δὲ ἀμπελίτιδος γῆς, ἡ π-
νευματικὴν καλῶσι θηνημῶ-
νης ἐν στενωπῇ τῇ καὶ σφίαν, τὴν
μέλαιναν περικριτέον, καὶ περικ-
νοῖς ἀνδραξὶ μικροῖς ἐμπερῆς ἐ-
στίν. ὑποχρῆσθαι δὲ τὴν καὶ σίλιν-
θου ἵσως, ἐπὶ δὲ βραδείως τικ-
μὸν, ὅταν λεανθεῖ σὺν ὀπρῶν πο-
σὶς ἔλασιν. τὴν δὲ λευκὴν καὶ περὶ
δὴ καὶ ἀπικτον, φαύλῳ ἡγητέον.
Διὰ αὐτὴν δὲ ἔχει διαχυτικὴν καὶ
ψυκτικὴν. παραλαμβάνει δὲ καὶ
πρὸς καλλισφῆρα καὶ βαφὰς βί-
χων. καὶ τὰς τὴν ἀμπελίαν χρίσεις
πρὸς τὴν ἐκπλασθῆσιν ὡραῖαν,
κλίνουσαν τὸς ὀπρῶν μόνον σιῶν

καε.

Πρὶ

Πρὶ Ἀσכולῆς.

Κεφ. ρπβ'.

Ἀσכולὴ ἢ οἱ ζωρῶδες χροῖ-
ται, λαμβάνεται μὲν ἐκ τῶν ὑ-
ελοσυρῶν, διαφέρει γὰρ αὐτῇ. Δύ-
5 ναμιν ὅ ἐστι σπικτικὴν, σπικτικὴν
ἀπουλοῖ δὲ καὶ κατὰ γράμματα σω-
φροδύνῃ κηρωτῇ.

Πρὶ Μέλανος.

Κεφ. ρπγ'.

Μέλαν ὅ ἐστι ζορῶδες, συνάγε-
ται ἐκ λιγυρῶς συναρῶδης ἐκ
10 δαδίων. μίγνυται δὲ πλεονεξία
λίτσαν τὸ κόμματος οὐργίας βεῖς
λιγυρῶς, σκευάζεται δὲ καὶ ἀπο-
φρίττης λιγυρῶς καὶ τῆς περὶ
μυρῶς ζορῶδης ἀσכולῆς. δεῖ
15 δὲ τῆς μὲν ἀσכולῆς μίαν μίαν
λαμβάνειν, κόμματος δὲ λίτσαν
μίαν ἡμισυ, ταμεικῶδης οὐ-
ργίας μίαν ἡμισυ, χαλκῶδου ἑ-
ργίας μίαν ἡμισυ. ἀρμόζει δὲ εἰς
τε σπικτικῆς καὶ πυρίκωνος κατὰ
20 χροῖμα μὲν ὅσον παρὰ, καὶ
ἐπὶ μὲν ὅσον ἀπουλώσεως
ἀποπικτικῆς ὅσον ἀντόματον ὕμα-
δόν τῶν ἑλκῶν. Καὶ δὲ χρο-
δὸν ὅσον ἰσχυρὸν ἐδιδῶμεν ὅ-
φιλτατε ἄρα εἶναι καὶ μί-
25 κος συντάξεως, καὶ πλεονεξίας ὅ-
δης τῆς καὶ βροχτικῶν ταμει-
κῶδων, ἄλλος ἔχει.

Fuligo pictoria.

Cap. CLXXXII.

Fuligo qua pictores vutur, ex
vitrariis officinis colligi solet:
siquidē ei palma tribuitur. Vis
ei ad astringēdum & erodēdū
efficax: fracta cū rosaceo ce-
rato ad cicatricem perducit.

Atramentum librarium.

Cap. CLXXXIII.

Atramentum quo scribimus,
fuligine è tedis coacta colligi-
tur. In singulas libras gummis,
ternæ fuliginis vncie adiciun-
tur. Fit etiā è resinatū & picto-
ria fuligine, de qua paulò ante
diximus. Assumitur autem fuli-
ginis mina, gūmis sesquilibra,
glutinis taurini, atramēti suto-
rij, singulorum fescuncia. Addi-
tur conuenienter erodentibus
medicamentis: Ambustis, ex a-
qua commodè crassius illini-
tur, sed nō antè soluatur, quàm
cicatricem induxerit: fanatis
siquidem vlceribus, sua spon-
te decidit. Caterū habes, a-
micissimè Areē, ferè qua tra-
denda duximus pro operis mo-
do, quem destinaueramus, &
materix auxiliorumque medi-
cinalium copia.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙ-
ΒΑΙΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.
ΠΕΔΑ-

QVINTI LIBRI
FINIS.
R iij PEDΑ-